

**แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)**

ฉบับเพิ่มเติมครั้งที่ ๒/๒๕๖๗

**องค์การบริหารส่วนตำบลนาสะแบง
อำเภอศรีวิไล จังหวัดบึงกาฬ**

จัดทำโดย งานนโยบายและแผน สำนักปลัด

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑	๑
สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	
๑. ด้านกายภาพ	
๒. ด้านการเมือง/การปกครอง	
๓. ประชากร	
๔. สภาพทางสังคม	
๕. ระบบบริการพื้นฐาน	
๖. ระบบเศรษฐกิจ	
๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	
๘. ทรัพยากรธรรมชาติ	
ส่วนที่ ๒	
ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	๙
๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๕
๓. การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนา	๑๘
ส่วนที่ ๓	
การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	
๑. บัญชีโครงการพัฒนา	๒๕
ส่วนที่ ๔	
แนวทางการติดตามประเมินผล	๓๓
๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์	
๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ	
๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม	
๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต	

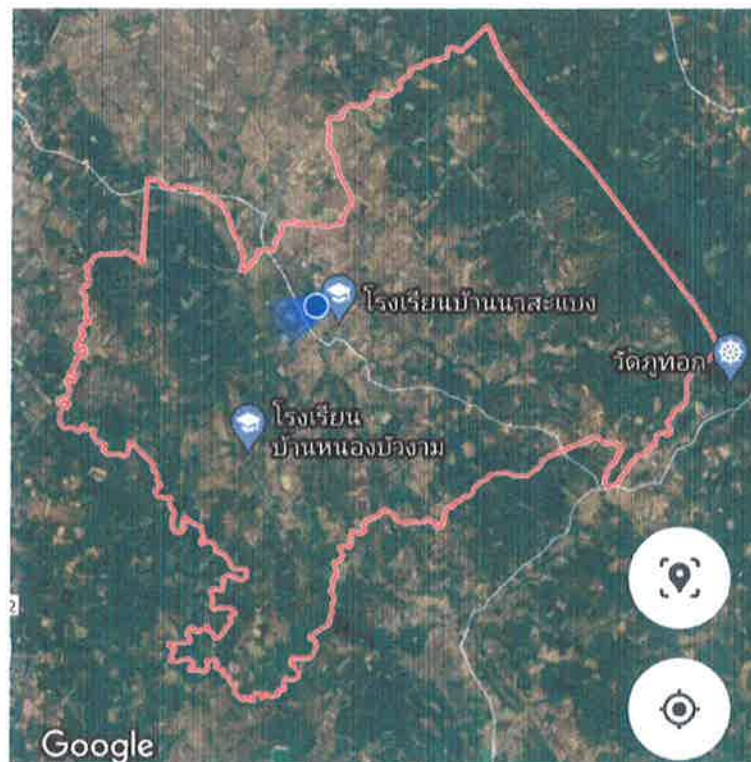
ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลนาสะแบง ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของที่ว่าการอำเภอศรีวิไล ห่างจากที่ว่าการอำเภอศรีวิไล ถึงเขตตำบล ๘ กิโลเมตร ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลตั้งอยู่ห่างเขตอำเภอเมืองจังหวัดบึงกาฬ ประมาณ ๓๙ กิโลเมตร ตำบลนาสะแบงมีเนื้อที่ ๔๖,๙๖๕ ไร่ หรือ ๗๕.๑๔ ตารางกิโลเมตร

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศทั่วไปตำบลนาสะแบง เป็นพื้นที่ราบลุ่มมีหนองน้ำตามธรรมชาติ เหมาะสำหรับการเกษตรกรรม ลักษณะหมู่บ้านตั้งอยู่เป็นกลุ่มๆ ระยะห่างกันโดยเฉลี่ย ๒ กิโลเมตร

ทิศเหนือ	อาณาเขตติดต่อกับตำบลศรีวิไล และตำบลนาสิงห์
ทิศใต้	อาณาเขตติดต่อกับตำบลนาแสง อำเภอศรีวิไล และตำบลปงไฮ อำเภอเซกา
ทิศตะวันออก	อาณาเขตติดต่อกับตำบลชัยพร อำเภอบึงกาฬ
ทิศตะวันตก	อาณาเขตติดต่อกับตำบลชุมภูพร อำเภอศรีวิไล และตำบลป่าแฝกอำเภอพรเจริญ

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

มี ๓ ฤดู ได้แก่ ฤดูร้อน ฤดูฝน และฤดูหนาว

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะของดินในพื้นที่เป็นดินร่วน ดินเหนียว พื้นราบเหมาะแก่การเพาะปลูกข้าว

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

ตำบลนาสะแบงประกอบด้วยจำนวนหมู่บ้าน ๙ หมู่บ้าน

หมู่ที่ ๑ บ้านนาสะแบง	หมู่ที่ ๒ บ้านนาสะแบงทุ่ง	หมู่ที่ ๓ บ้านนาสะแบงสามัคคี
หมู่ที่ ๔ บ้านหนองจิก	หมู่ที่ ๕ บ้านหนองบัวงาม	หมู่ที่ ๖ บ้านหนองบัวเงิน
หมู่ที่ ๗ บ้านโนนสว่าง	หมู่ที่ ๘ บ้านสันทรายงาม	หมู่ที่ ๙ บ้านใหม่ขมิ้น

๒.๒ การเลือกตั้ง

เลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ประกอบด้วย

คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลนาสะแบง

(๑) นายบุญเพ็ง อ่อนสีหา	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาสะแบง
(๒) น.ส.เพลินใจ สาแก้ว	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาสะแบง
(๓) น.ส.เมตตา ประเสริฐสุข	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาสะแบง
(๔) นายสุนทร ศรีลาพัฒน์	เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาสะแบง

สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาสะแบง

(๑) นายสมัน ดวงดี	ประธานสภา อบต./ส.อบต. หมู่ที่ ๓
(๒) นายนพรัตน์ ฤทธิสว่าง	รองประธานสภา อบต./ส.อบต. หมู่ที่ ๘
(๓) น.ส.วรารักษ์ อ่อนคุณ	เลขานุการสภา อบต./ส.อบต. หมู่ที่ ๒
(๔) น.ส.อนงค์กร โสภา	ส.อบต. หมู่ที่ ๑
(๕) นายพัฒนา อยู่สุข	ส.อบต. หมู่ที่ ๔
(๖) นายสำเร็จ คำแก้ว	ส.อบต. หมู่ที่ ๕
(๗) นายสมปอง เมินเทียน	ส.อบต. หมู่ที่ ๖
(๘) นายแดนชัย โนนเพี้ย	ส.อบต. หมู่ที่ ๗
(๙) นายคำม่วน สายแก้ว	ส.อบต. หมู่ที่ ๙

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

ประชากรทั้งสิ้น ๖,๑๗๘ คน แยกเป็นชาย ๓,๐๘๕ คน หญิง ๓,๐๙๓ คน

จำนวนครัวเรือน ๒,๐๗๐ หลัง (ข้อมูล ณ กรกฎาคม ๒๕๖๗ จากทะเบียนราษฎร)

หมู่บ้าน	ชาย	หญิง	รวม	จำนวน ครัวเรือน	ผู้นำชุมชน
หมู่ที่ ๑ บ้านนาสะแบง	๒๖๙	๓๐๗	๕๗๖	๒๐๒	นายทองพูล รัตนพลแสน
หมู่ที่ ๒ บ้านนาสะแบงทุ่ง	๓๓๗	๓๕๓	๖๙๐	๒๓๗	นายจิตร ชันเพชร
หมู่ที่ ๓ บ้านนาสะแบงสามัคคี	๓๗๔	๓๗๕	๗๔๙	๒๑๗	นายวรจันท์ อยู่สุข
หมู่ที่ ๔ บ้านหนองจิก	๔๑๖	๓๘๘	๘๐๔	๒๓๙	นายพิชิต พวงศรี
หมู่ที่ ๕ บ้านหนองบัวงาม	๓๔๖	๓๖๐	๗๐๖	๒๒๙	นางเคียงจันทร์ เวียงแก้ว
หมู่ที่ ๖ บ้านหนองบัวเงิน	๔๔๘	๔๑๑	๘๕๙	๒๗๐	นายชาติรี คุณสิงห์
หมู่ที่ ๗ บ้านโนนสว่าง	๑๘๖	๑๙๑	๓๗๗	๑๔๔	นายสมบูรณ์ นาเวียง
หมู่ที่ ๘ บ้านสันทรายงาม	๕๒๖	๕๓๖	๑,๐๖๒	๓๘๙	นายทองสี ศิริมณี
หมู่ที่ ๙ บ้านใหม่ขมภู	๑๘๓	๑๗๒	๓๕๕	๑๔๓	นายธงไชย ฆะตาเวช
รวม	๓,๐๘๕	๓,๐๙๓	๖,๑๗๘	๒,๐๗๐	

ข้อมูลเปรียบเทียบย้อนหลัง ๓ ปี และคาดการณ์ในอนาคต

จำนวน ประชากร	๒๕๖๔			๒๕๖๕			๒๕๖๖		
	ชาย	ชาย	ชาย	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
	๓,๑๗๗	๓,๑๗๗	๓,๑๗๗	๓,๑๑๓	๓,๑๓๑	๖,๒๔๔	๓,๑๑๓	๓,๑๒๐	๖,๒๓๓

จากข้อมูลสถิติย้อนหลัง ๓ ปี จำนวนประชากรของตำบลนาสะแบง มีการเพิ่มขึ้นและลดลง ประมาณ ๑๐ - ๒๐ คน

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร (ข้อมูล ณ สิงหาคม ๒๕๖๖ จากทะเบียนราษฎร์)

อายุ	ชาย	หญิง	รวม	อายุ	ชาย	หญิง	รวม
น้อยกว่า ๑ ปี	๑๗	๑๔	๓๑	๕๑	๕๗	๔๙	๑๐๖
๑ ปี	๑๔	๒๕	๔๔	๕๒	๖๗	๕๙	๑๒๖
๒ ปี	๒๑	๒๐	๔๑	๕๓	๕๕	๕๑	๑๐๖
๓ ปี	๒๘	๑๘	๔๖	๕๔	๕๗	๕๖	๑๑๓
๔ ปี	๒๓	๒๙	๕๒	๕๕	๕๓	๕๐	๑๐๓
๕ ปี	๔๖	๒๗	๗๓	๕๖	๔๙	๖๑	๑๑๐
๖ ปี	๒๕	๓๔	๕๙	๕๗	๕๕	๓๓	๘๘
๗ ปี	๒๕	๓๗	๖๒	๕๘	๓๑	๔๔	๗๕
๘ ปี	๓๔	๓๒	๖๖	๕๙	๔๕	๓๙	๘๔
๙ ปี	๓๗	๔๒	๗๙	๖๐	๔๓	๔๐	๘๓
๑๐ ปี	๓๘	๓๘	๗๖	๖๑	๔๕	๓๙	๘๔
๑๑ ปี	๔๙	๔๗	๙๖	๖๒	๓๘	๓๑	๖๙
๑๒ ปี	๔๐	๕๑	๙๑	๖๓	๒๖	๒๔	๕๐
๑๓ ปี	๔๕	๒๙	๗๔	๖๔	๓๖	๓๖	๗๒
๑๔ ปี	๔๕	๔๑	๘๖	๖๕	๑๔	๓๔	๔๘
๑๕ ปี	๔๖	๓๖	๘๒	๖๖	๓๐	๒๖	๕๖
๑๖ ปี	๕๘	๔๒	๑๐๐	๖๗	๒๑	๓๐	๕๑
๑๗ ปี	๕๓	๔๖	๙๙	๖๘	๒๔	๒๙	๕๓
๑๘ ปี	๓๔	๓๙	๗๓	๖๙	๒๕	๑๖	๔๑
๑๙ ปี	๔๐	๔๐	๘๐	๗๐	๒๙	๒๒	๕๑
๒๐ ปี	๔๔	๒๘	๗๒	๗๑	๑๘	๒๖	๔๔
๒๑ ปี	๓๖	๔๒	๗๘	๗๒	๒๐	๒๐	๔๐
๒๒ ปี	๓๔	๔๐	๗๔	๗๓	๒๑	๒๐	๔๑
๒๓ ปี	๓๓	๕๐	๘๓	๗๔	๑๖	๑๘	๓๔
๒๔ ปี	๓๖	๔๕	๘๑	๗๕	๑๒	๑๔	๒๖
๒๕ ปี	๕๒	๔๐	๙๒	๗๖	๑๒	๑๓	๒๕
๒๖ ปี	๔๕	๕๙	๑๐๔	๗๗	๑๔	๑๖	๓๐
๒๗ ปี	๔๕	๓๘	๘๓	๗๘	๑๓	๗	๒๐
๒๘ ปี	๔๒	๔๑	๘๓	๗๙	๕	๑๑	๑๖
๒๙ ปี	๕๘	๔๕	๑๐๓	๘๐	๗	๘	๑๕
๓๐ ปี	๖๓	๕๗	๑๒๐	๘๑	๔	๗	๑๑
๓๑ ปี	๔๕	๔๖	๙๑	๘๒	๔	๘	๑๒
๓๒ ปี	๓๗	๔๓	๘๐	๘๓	๙	๕	๑๔
๓๓ ปี	๔๔	๔๑	๘๕	๘๔	๔	๘	๑๒
๓๔ ปี	๓๐	๓๖	๖๖	๘๕	๕	๓	๘
๓๕ ปี	๓๔	๓๗	๗๑	๘๖	๒	๓	๕
๓๖ ปี	๓๒	๒๗	๕๙	๘๗	๓	๗	๑๐
๓๗ ปี	๒๙	๓๖	๖๕	๘๘	๑	๒	๓
๓๘ ปี	๓๓	๔๐	๗๓	๘๙	๐	๑	๑
๓๙ ปี	๕๔	๓๖	๙๐	๙๐	๐	๒	๒
๔๐ ปี	๔๖	๔๔	๙๐	๙๑	๐	๒	๒
๔๑ ปี	๔๔	๔๕	๘๙	๙๒	๑	๒	๒
๔๒ ปี	๔๗	๔๙	๙๖	๙๓	๐	๓	๓
๔๓ ปี	๔๘	๕๒	๑๐๐	๙๔	๐	๑	๑
๔๔ ปี	๓๙	๖๑	๑๐๐	๙๕	๐	๐	๐
๔๕ ปี	๖๐	๖๑	๑๒๑	๙๖	๐	๒	๒
๔๖ ปี	๖๕	๖๒	๑๒๗	๙๗	๐	๐	๐
๔๗ ปี	๔๗	๖๙	๑๑๖	๙๘	๐	๐	๐
๔๘ ปี	๘๑	๖๘	๑๔๙	๙๙	๐	๐	๐
๔๙ ปี	๖๓	๖๖	๑๒๙	๑๐๐ ปี	๐	๐	๐
๕๐ ปี	๕๔	๖๑	๑๑๕	มากกว่า ๑๐๐ ปี	๐	๐	๐

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

โรงเรียนประถมศึกษา ๓ แห่ง รวม ๔๓๐ คน

๑. โรงเรียนบ้านนาสะแบง	จำนวนนักเรียน	๒๔๙ คน
๒. โรงเรียนบ้านหนองจิก	จำนวนนักเรียน	๖๙ คน
๓. โรงเรียนบ้านหนองบัวงาม	จำนวนนักเรียน	๑๑๒ คน

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียน ๓ แห่ง รวม ๘๙ คน

๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดบ้านโพนสว่าง	จำนวนนักเรียน	๔๕ คน
๒. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านสันทรายงาม	จำนวนนักเรียน	๒๖ คน
๓. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดสุเทพสุนทร	จำนวนนักเรียน	๑๘ คน

ในพื้นที่มีการศึกษานอกระบบ (กศน.นาสะแบง) ๑ แห่ง

๔.๒ สาธารณสุข

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลนาสะแบง จำนวน ๑ แห่ง

ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน จำนวน ๙ แห่ง

๔.๓ อาชญากรรม

-

๔.๓ ยาเสพติด

-

๔.๔ การสังคมสงเคราะห์

-

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง (ทางบก, ทางน้ำ, ทางราง ฯลฯ)

มีถนนลาดยางแอสฟัลท์ ถนนคอนกรีตเสริมเหล็กและถนนลูกรัง

หมู่ที่	จำนวน สายทางรวม (สาย)	ถนนลาดยาง แอสฟัลท์ (สาย)	ถนนคอนกรีต เสริมเหล็ก (สาย)	ถนนลูกรัง (สาย)	ทางลัดลอง (สาย)
๑	๒	-	๑	๑	-
๒	๒	-	๑	๑	-
๓	๔	-	๑	๓	-
๔	๕	-	๑	๔	-
๕	๖	๑	๑	๔	-
๖	๔	-	๑	๓	-
๗	๔	-	๑	๓	-
๘	๕	-	๑	๔	-
๙	๔	-	๑	๓	-
รวม	๓๖	๑	๙	๒๖	-
ถนนเชื่อมระหว่างตำบล		-	๑	๔	-
ถนนในการรับผิดชอบของ หน่วยงานอื่น		๓	-	-	-

๕.๒ การไฟฟ้า

มีระบบไฟฟ้าครบทุกหมู่บ้าน จำนวน ๒,๐๗๐ คริวเรือน

๕.๓ การประปา

มีระบบประปาหมู่บ้าน จำนวน ๙ หมู่บ้าน

๕.๔ โทรศัพท์

ปัจจุบันทุกหมู่บ้าน ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นส่วนใหญ่

๕.๕ ระบบโลจิสติกส์ (Logistics) หรือการขนส่ง

ที่ทำการไปรษณีย์ที่ใกล้ที่สุด ได้แก่ ไปรษณีย์ศรีวิไล ตั้งอยู่ ตำบลศรีวิไล อำเภอศรีวิไล จังหวัดบึงกาฬ ห่างจากตำบลนาสะแบง อำเภอศรีวิไล จังหวัดบึงกาฬ ไปทางทิศเหนือประมาณ ๘ กิโลเมตร

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ราษฎรส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๘๐ ประกอบอาชีพทำการเกษตรกรรมได้แก่ ทำนาปลูกข้าว ทำสวนยางพารา ที่เหลือประกอบอาชีพส่วนตัวและรับจ้าง

๖.๒ การประมง

๖.๓ การปศุสัตว์

ตำบลนาสะแบง มีการปศุสัตว์ คือ การเลี้ยงโค และการเลี้ยงสุกร ในทุกหมู่บ้านของ ตำบลนาสะแบง อำเภอศรีวิไล จังหวัดบึงกาฬ

๖.๔ การบริการ

- สถาบันการเงิน	จำนวน ๑ แห่ง
- กองทุนหมู่บ้าน	จำนวน ๙ แห่ง
- ปั้มน้ำมัน (ปั้มหลอด)	จำนวน ๑๖ แห่ง
- โรงเรียนขนาดเล็ก	จำนวน ๑๖ แห่ง
- ร้านบริการทำผม เสริมสวย	จำนวน ๔ แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยวภูสิงห์จ้อง ตำบลนาสะแบง อำเภอศรีวิไล จังหวัดบึงกาฬ

๖.๖ อุตสาหกรรม

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

- กลุ่มผู้เลี้ยงโค-กระบือ	จำนวน ๑ กลุ่ม
- กลุ่มส่งเสริมอาชีพเลี้ยงปลาในบ่อดิน	จำนวน ๑ กลุ่ม
- กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร	จำนวน ๒ กลุ่ม
- กลุ่มพัฒนาอาชีพเพาะเห็ด	จำนวน ๑ กลุ่ม
- กลุ่มถักไม้กวาดดอกหญ้า	จำนวน ๑ กลุ่ม
- กลุ่มส่งเสริมอาชีพรับงานมาทำที่บ้าน (เย็บผ้า)	จำนวน ๑ กลุ่ม
- กลุ่มเย็บผ้าชุมชน	จำนวน ๒ กลุ่ม
- กลุ่มผู้เลี้ยงโค-กระบือ เกษตรผสมผสาน	จำนวน ๑ กลุ่ม

๖.๘ แรงงาน

ราษฎรส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๘๐ ประกอบอาชีพทำการเกษตรกรรมได้แก่ ทำนา ปลุกข้าว ทำสวนยางพารา ที่เหลือประกอบอาชีพส่วนตัวและรับจ้าง

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชน หมู่ที่ ๑ - ๙ นับถือศาสนาพุทธ โดยมีข้อมูลศาสนสถาน ดังนี้ วัด/สำนักสงฆ์ มีจำนวน ๑๖ แห่ง ได้แก่

๑. วัดโพนสว่าง
๒. วัดสระหลวง
๓. วัดป่านาสะแบง
๔. วัดมูจรินทราราม
๕. วัดถ้ำผาขาว
๖. วัดกุสิงห์น้ำทิพย์
๗. วัดกุสิงห์สามัคคีธรรม (ภูจ้อง)
๘. วัดสุเทพสุนทร
๙. วัดป่าศิริวัฒนาราม
๑๐. วัดสำราญธรรมคุณ
๑๑. วัดบ้านโนนสว่าง
๑๒. วัดป่าโนนสว่าง
๑๓. วัดป่าศรีวังค์กุสิงห์
๑๔. วัดป่าคู่
๑๕. วัดราษฎร์บูรณะ
๑๖. วัดป่าสันทรายงาม

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

- บุญพระเวสพังเทคนัมมหาชาติ	ช่วงเดือนธันวาคม - เมษายน
- ประเพณีวันสงกรานต์	ช่วงเดือนเมษายน
- ประเพณีบุญบั้งไฟ	ช่วงเดือนพฤษภาคม
- ประเพณีวันเข้าพรรษา	ช่วงเดือนกรกฎาคม
- ประเพณีบุญข้าวประดับดิน	ช่วงเดือนกันยายน
- ประเพณีบุญข้าวสาก	ช่วงเดือนกันยายน - ตุลาคม
- ประเพณีวันออกพรรษา	ช่วงเดือนตุลาคม
- ประเพณีลอยกระทง	ช่วงเดือนพฤศจิกายน

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภาษาถิ่น คือ ภาษาอีสาน

๗.๔ OTOP สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกที่โดดเด่น คือ กลุ่มผักไม้กวาดดอกหญ้า หมู่ที่ ๙ ผลิตภัณฑ์ไม้กวาด

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ลำน้ำ, ลำห้วย	จำนวน ๑๖	สาย
- บึง, หนองอื่น ๆ	จำนวน ๔	แห่ง

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ฝาย	จำนวน ๑๘	แห่ง
- บ่อน้ำตื้น	จำนวน ๑๕๕	แห่ง
- บ่อโยก	จำนวน ๓๖	แห่ง
- ถังเก็บน้ำ	จำนวน ๑๒	แห่ง
- บ่อกรมทรัพยากรธรณีวิทยา	จำนวน ๑	แห่ง

๘.๒ ป่าไม้

ในพื้นที่อยู่ในเขตป่าไม้เสื่อมโทรมบางส่วน

๘.๓ ภูเขา

ภูสิงห์ ตำบลนาสะแบง อำเภอศรีวิไล จังหวัดบึงกาฬ

๘.๔ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- มีพื้นที่ป่าตามหัวไร่ปลายนา	ประมาณ ๑,๒๐๐	ไร่
- ที่สาธารณประโยชน์	จำนวน ๑๖	แห่ง

๙. อื่นๆ

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

๑.๑.๑ วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราชอธิปไตยและบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติ และประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคม ท้ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรม และความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงาน และอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติ ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียน และประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลก และสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ด้อยกว่า

๑.๑.๒ ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดีกินดีสังคมมีความมั่นคงเสมอภาค และเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

- (๑) ด้านความมั่นคง
- (๒) ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- (๓) ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- (๔) ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคทางสังคม
- (๕) ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๖) ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

การดำเนินงานเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ก่อนที่จะมีการประกาศใช้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ได้อาศัยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นแผนหลัก เพื่อเป็นกรอบในการวางแผนปฏิบัติราชการและแผนในระดับปฏิบัติต่างรวมถึงการจัดทำคำของบประมาณรายจ่ายประจำปีให้มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกัน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในอดีตที่ผ่านมา จึงมีลักษณะครอบคลุมประเด็นการพัฒนาประเทศในทุกมิติอย่างรอบด้าน (Comprehensive Plan) เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐทุกระดับสามารถเชื่อมโยงภารกิจและดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติราชการ และคำของบประมาณให้เชื่อมโยงสนับสนุนเป้าหมายของแผนฯ การพัฒนาประเทศภายใต้กรอบแผนพัฒนาฯ ที่ผ่านมามีความสำคัญกับมิติการพัฒนาประเทศทุกด้านอย่างเท่าเทียมและสมดุลกัน โดยจุดเน้นของแต่ละยุทธศาสตร์การพัฒนาจะมุ่งเน้นการบรรลุเป้าหมายของมิติการพัฒนาแต่ละด้านเป็นหลัก เพื่อมุ่งหมายให้การบรรลุตามเป้าหมายของแผนพัฒนาแต่ละมิติในท้ายที่สุดจะบูรณาการผลรวมที่เกิดขึ้นและทำให้ประเทศ บรรลุเป้าหมายในภาพใหญ่ภายใต้แผนฯ ที่กำหนดขึ้นได้

เป้าหมายการพัฒนาประเทศ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) สิ่งที่ต้องทำ เพื่อนำไปสู่เป้าหมายดังกล่าว

๑. เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยรายละเอียดขององค์ประกอบทั้ง ๔ ด้าน และหมวดหมาย มีดังนี้

หมวดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำ ด้านสินค้าเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

- มีการปรับโครงสร้างให้มีผลิตภาพและผลตอบแทนสูง
- เกษตรกรเข้าถึงช่องทางการตลาดที่หลากหลาย
- มีโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก ที่เหมาะสม อาทิแหล่งน้ำ และระบบโลจิสติกส์
- เทคโนโลยีชีวภาพได้รับการวิจัยและพัฒนา อย่างต่อเนื่อง ๔.๐

หมวดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมาย ของการท่องเที่ยวที่เน้น คุณค่าและความยั่งยืน

- มีภาพลักษณ์ในฐานะจุดหมายการท่องเที่ยวเน้นคุณค่า และความยั่งยืน
- มีจุดเด่นด้านการท่องเที่ยวรูปแบบเฉพาะ กิจกรรมหลากหลาย เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวคุณภาพ
- รายได้จากการท่องเที่ยวกระจายสู่เมืองรอง ชุมชน และผู้ประกอบการรายย่อย

หมวดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิต ยานยนต์ไฟฟ้าของอาเซียน

- มีการลงทุนพัฒนาเทคโนโลยีนวัตกรรม และทักษะแรงงาน อย่างต่อเนื่อง
- ปริมาณการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าภายในประเทศเพิ่มขึ้น และมีสถานีอัดประจุไฟฟ้า ที่เพียงพอ และครอบคลุม
- มีมาตรการช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบและแผนรองรับการเปลี่ยนผ่านที่ชัดเจน

หมวดหมาย ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

- มีชื่อเสียงในการให้บริการทางการแพทย์ชั้นสูง โรคเฉพาะทาง บริการความงาม และการส่งเสริมสุขภาพ
- ลงทุนวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีขั้นสูง
- ระบบสาธารณสุขมีคุณภาพ สามารถจัดสรรทรัพยากรอย่างเพียงพอและเหมาะสม ต่อผู้รับบริการจากทั้งในและต่างประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้า การลงทุนและจุดยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

- กฎระเบียบ กระบวนการนำเข้าส่งออก และข้อตกลงการค้าระหว่างประเทศ ส่งเสริมศักยภาพ เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจ และสามารถลดต้นทุนโลจิสติกส์
- โครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงโครงข่ายเส้นทางคมนาคมส่งในอาเซียนไร้รอยต่อ
- ผู้ประกอบการมีศักยภาพการแข่งขันในระดับสากล

หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นฐานการผลิต อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ และบริการดิจิทัลของอาเซียน

- เทคโนโลยีความรู้และนวัตกรรม ทั้งซอฟต์แวร์และดิจิทัลคอนเทนต์ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
- มีโครงสร้างพื้นฐาน และปัจจัยแวดล้อมที่ส่งเสริมการประกอบธุรกิจด้านดิจิทัล
- มีระบบเฝ้าระวังและป้องกันการโจมตีทางไซเบอร์ประชาชนมีทักษะทางดิจิทัล

๒. สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมี SMEs ที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

- การแข่งขันเปิดกว้างและเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำระหว่าง SMEs และธุรกิจขนาดใหญ่
- SMEs มีศักยภาพสูง สามารถพัฒนา และใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ
- SMEs มีบทบาทในภาคการส่งออก สามารถเชื่อมโยงกับ GVCs
- วิสาหกิจเพื่อสังคมขยายตัว และวิสาหกิจชุมชนมีศักยภาพ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองหลักของภูมิภาคที่มีความเจริญ ทางเศรษฐกิจ ทันสมัย และน่าอยู่

- ความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่ลดลง ทั้งในด้านเศรษฐกิจและบริการสาธารณะ มีการพัฒนาเศรษฐกิจตามศักยภาพพื้นที่ และเชื่อมโยงระหว่างเมืองและชนบท
- พื้นที่เศรษฐกิจ/เมืองหลักมีโครงสร้างพื้นฐาน ที่รองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- อปท. ชุมชน ภาคเอกชนในพื้นที่ มีศักยภาพและบทบาทในการพัฒนาพื้นที่และเมือง

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคน มีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

- คนจนข้ามรุ่นลดลง จากมาตรการช่วยเหลือ แบบมุ่งเป้า และฐานข้อมูลที่สามารถระบุคนจน และปัญหา
- นโยบายการเงินการคลังและกฎหมายส่งเสริมการกระจายได้
- ทุกกลุ่มคนสามารถเข้าถึงดิจิทัลได้อย่างทั่วถึง
- เด็กยากจนสามารถเข้าถึงการศึกษา ในระดับที่สูงกว่าการศึกษาภาคบังคับ
- ความคุ้มครองทางสังคมเพียงพอ เหมาะสม

๓. วิถีชีวิตที่ยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

- ขยะและน้ำเสียได้รับการจัดการที่ถูกต้องและหมุนเวียนกลับไปใช้ประโยชน์มากขึ้น
- พลังงานหมุนเวียนเป็นแหล่งพลังงานหลัก สำหรับการผลิตไฟฟ้าของประเทศ
- ผลิตภัณฑ์ที่มาจากวัสดุเหลือใช้และปล่อยคาร์บอนในปริมาณต่ำได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านการพัฒนานวัตกรรมการผลิต และการจูงใจผู้บริโภค

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยง และผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

- พื้นที่ที่มีความเสี่ยงภัยสูงได้รับการจัดการให้มีความเสี่ยงที่ลดลง
- ป่าและพื้นที่ชุ่มน้ำได้รับการอนุรักษ์
- ระบบการจัดการภัยในทุกระดับได้รับการปรับปรุง ให้มีประสิทธิภาพและศักยภาพที่สูงขึ้น
- เป้าหมายการลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและสภาพภูมิอากาศเป็นส่วนหนึ่งของการวางแผนพัฒนาพื้นที่
- ทุกภาคส่วนได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการรับมือกับภัยธรรมชาติ

๔. ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

- ระบบการศึกษามีคุณภาพ สามารถพัฒนาทักษะสำคัญ และเอื้อต่อการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- สถาบันอุดมศึกษาปรับตัวให้สามารถพัฒนาทุนมนุษย์ในทุกช่วงวัย
- กลไกการพัฒนาฝีมือมีคุณภาพ ทันสมัยได้มาตรฐาน
- นโยบายการจัดการกำลังคนภายใต้สังคมสูงวัยมีความชัดเจน และระบบฐานข้อมูลการจัดการกำลังคนมีประสิทธิภาพ
- สถาบันทางสังคมเอื้อต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่มีสมรรถนะสูง

- ภาครัฐบูรณาการเป็นเอกภาพ
- โครงสร้างภาครัฐมีความยืดหยุ่น และมีความยั่งยืนทางการคลัง
- การบริหารงานภาครัฐและการให้บริการสาธารณะปรับปรุงรูปแบบดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ
- กฎหมาย กฎระเบียบ และมาตรการภาครัฐทันสมัย สนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ
- ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาและติดตามตรวจสอบการพัฒนาประเทศ

๑๓ หมวดหมู่ เกษตรธุรกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๑ เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมวดหมู่ที่ ๒ การท่องเที่ยวเน้นคุณค่า

หมวดหมู่ที่ ๓ ฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า

หมวดหมู่ที่ ๔ การแพทย์และสุขภาพแบบครบวงจร

หมวดหมู่ที่ ๕ ประสิทธิภาพการลงทุนและโลจิสติกส์

หมวดหมู่ที่ ๖ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและบริการดิจิทัล

หมวดหมู่ที่ ๗ SMEs วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจเพื่อสังคม เติบโตอย่างต่อเนื่อง ยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๘ พื้นที่และเมืองมีความเจริญ ทันสมัย และน่าอยู่

หมวดหมู่ที่ ๙ ความยากจนข้ามรุ่นลดลง และความต้องการทางสังคมเพียงพอ เหมาะสม

หมวดหมู่ที่ ๑๐ เศรษฐกิจหมุนเวียน และสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมู่ที่ ๑๑ การลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ กำลังคนที่มีสมรรถนะสูง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ภาครัฐสมรรถนะสูง

๑.๓ แผนพัฒนาภาค / แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด / แผนพัฒนาจังหวัด

๑) แผนพัฒนาภาค

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

(๑) เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิต การเกษตร การพัฒนาศักยภาพการประกอบการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว การตั้ง องค์การร่วมภาครัฐและเอกชนระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) สร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้ เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

(๓) สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไข ปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแล ครอบครัวยังได้อย่างอบอุ่น

(๔) พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ ให้ได้ ๑๕.๙ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๕ ของพื้นที่ภาค ป้องกันการรุกพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบ ชลประทาน ฟื้นฟูดิน ยับยั้งการแพร่กระจายดินเค็ม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโดยส่งเสริมทำเกษตร อินทรีย์

๒) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วย อุตรธานี หนองคาย หนองบัวลำภู เลย และบึงกาฬ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับภาคเศรษฐกิจในพื้นที่

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชีวิตกลุ่มน้ำโขง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาทุนมนุษย์ และยกระดับคุณภาพชีวิตในทุกช่วงวัยอย่างเท่าเทียม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การรักษาสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๓) แผนพัฒนาจังหวัด

วิสัยทัศน์

“ศูนย์กลางยางพารา การเกษตรก้าวหน้า การค้าอินโดจีน และแหล่งท่องเที่ยววิถีชีวิตกลุ่มน้ำโขง”

พันธกิจ

๑. พัฒนาระดับการผลิตและการแปรรูปยางพาราและเกษตรกรรม ด้วยนวัตกรรมเทคโนโลยี ให้ได้มาตรฐานสากลเพื่อการส่งออกสู่ประเทศเพื่อนบ้าน ในอนุภาคลุ่มน้ำโขง

๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกให้มีมาตรฐานอย่างเป็นระบบ เพื่รองรับ การเจริญเติบโตของเมืองและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

๓. พัฒนาและส่งเสริมการค้าชายแดน พัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยววิถีชีวิตกลุ่ม น้ำโขง

๔. พัฒนาระดับคุณภาพชีวิตคน

เป้าประสงค์

เพิ่มรายได้จากยางพารา ภาคการเกษตร การค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดบึงกาฬ

ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตยางพาราครบวงจรและพัฒนาระบบเกษตรกรรม

การลงทุน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้า

สิ่งแวดล้อม และพลังงานอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยวและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาคน สังคม และความมั่นคงสู่สังคมสงบสุข

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาและยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐ

จุดเน้นหมักการพัฒนาจังหวัด

๑. ศูนย์กลางการผลิตและแปรรูปยางพารา และการเกษตรกรรมด้วยนวัตกรรม เทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัย

๒. ส่งเสริมการค้า และการลงทุนชายแดน

๓. ส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชีวิตอารยธรรมลุ่มน้ำโขง

คำนิยาม

บึงกาฬ “สร้างเมือง สร้างคน สร้างรายได้”

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

วิสัยทัศน์

“ท้องถิ่นน่าอยู่ ท่องเที่ยวก้าวหน้า ประชาชนอยู่ดี มีความสุขอย่างยั่งยืน”

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท. ในเขตจังหวัดบึงกาฬ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน การผังเมือง การบริหารจัดการน้ำ และส่งเสริมพลังงานทดแทน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการเกษตร อาชีพ และคุณภาพชีวิตของประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การส่งเสริมการท่องเที่ยว กีฬา นันทนาการ และคุณภาพชีวิตของประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การส่งเสริมการศึกษา เทคโนโลยีสารสนเทศ สาธารณสุข

ตลอดจนอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาของท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนายกระดับการบริหารจัดการภาครัฐ

แผนงานการพัฒนา มี ๑๒ แผนงาน ดังนี้

๑. แผนงานบริหารงานทั่วไป
๒. แผนงานการรักษาความสงบภายใน
๓. แผนงานการศึกษา
๔. แผนงานสาธารณสุข
๕. แผนงานสังคมสงเคราะห์
๖. แผนงานเคหะและชุมชน
๗. แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
๘. แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ
๙. แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา
๑๐. แผนงานการเกษตร
๑๑. แผนงานการพาณิชย์
๑๒. แผนงานงบกลาง

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาสะแบง

๒.๑ วิสัยทัศน์

“เป็นองค์กรหลักในการให้บริการสาธารณะภายใต้หลักธรรมาภิบาล
เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนอย่างยั่งยืน”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการเกษตร และคุณภาพชีวิตของประชาชน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมประเพณีและกีฬา
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาระดับการบริหารจัดการภาครัฐ

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. การส่งเสริมการเกษตร และคุณภาพชีวิตของประชาชน
๓. การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมประเพณีและกีฬา
๕. การพัฒนาระดับการบริหารจัดการภาครัฐ

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. กรณีโครงการโครงสร้างพื้นฐาน วัดคุณภาพงานจากการที่คณะกรรมการตรวจรับงานจ้างตรวจรับงานโดยจะต้องได้คุณภาพงานที่ดี ไม่มีปัญหา และข้อท้วงติง
๒. กรณีโครงการด้านอื่นๆ วัดจากการบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในโครงการทุกประการ

๒.๕ คำเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย
๑. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	การก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ในพื้นที่ เช่น ถนน สะพาน รางระบายน้ำ ท่อลอดเหลี่ยม ท่อ คสล. หอกระจายข้าว ระบบน้ำอุปโภคบริโภค อาคารต่างๆ สิ่งก่อสร้างในฉาปนสถาน ป้ายจราจร กระจกโค้ง ป้องกันอุบัติเหตุ ไฟกระพริบ ฯลฯ
๒. การพัฒนาด้านการเกษตร และคุณภาพชีวิตของประชาชน	โครงการพัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิตต่างๆ เช่น การช่วยเหลือผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส โครงการพัฒนาหมู่บ้านในด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต ส่งเสริมการสหกรณ์ ส่งเสริมเยาวชน สตรี อุดหนุน อปท.อื่น ส่วนราชการหรือหน่วยอื่นของรัฐ องค์กรประชาชน องค์กรการกุศล องค์กรที่จัดตั้งตามกฎหมาย เพื่อดำเนินโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต ฯลฯ -ปลูกจิตสำนึกให้ราษฎรมีความสามัคคี ปรงคองสมานฉันท์ เพื่อความมั่นคงของชาติ เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและลดอุบัติเหตุบนท้องถนน ฯลฯ
๓. การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ปลูกต้นไม้ในป่าชุมชนป่าต้นน้ำ ป่าสาธารณะ ปลูกหญ้าแฝก อนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ สร้างและซ่อมแซมฝายชะลอน้ำ ตามพระราชดำริฯ เป็นต้น
๔. การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีและกีฬา	-พัฒนา ส่งเสริม สนับสนุน การศึกษา -อนุรักษ์และจรรโลงไว้ซึ่งการศาสนาและวัฒนธรรม -ส่งเสริมการพัฒนาด้านกีฬา
๕. การพัฒนายกระดับการบริหารจัดการภาครัฐ	-จัดทำเว็บไซต์ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาสะแบงเพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนหน่วยงานภาครัฐและเอกชนองค์กรต่างๆ ได้ทราบ -พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อให้มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย -จัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินเพื่อให้สามารถเก็บภาษีได้อย่างมีประสิทธิภาพ ฯลฯ

๒.๖ กลยุทธ์

๑. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 - ๑.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา
๒. การส่งเสริมการเกษตร และคุณภาพชีวิตของประชาชน
 - ๒.๑ แผนงานสาธารณสุข
 - ๒.๒ แผนงานสังคมสงเคราะห์
 - ๒.๓ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
 - ๒.๔ แผนงานการรักษาความสงบภายใน
 - ๒.๕ แผนงานเคหะและชุมชน
 - ๒.๖ แผนงานการพาณิชย์
 - ๒.๗ แผนงานการเกษตร
๓. การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - ๓.๑ แผนงานการเกษตร
๔. การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมประเพณีและกีฬา
 - ๔.๑ แผนงานการศึกษา วัฒนธรรมและนันทนาการ
๕. การพัฒนาระดับการบริหารจัดการภาครัฐ
 - ๕.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป
 - ๕.๒ แผนงานงบกลาง

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาสะแบง

การกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาสะแบง กำหนดการพัฒนาที่ครอบคลุมกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาสะแบง ที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนา จำนวน ๕ ยุทธศาสตร์ และ ๑๒ แผนงาน ดังนี้

๑. แผนงานบริหารงานทั่วไป
๒. แผนงานการรักษาความสงบภายใน
๓. แผนงานการศึกษา
๔. แผนงานสาธารณสุข
๕. แผนงานสังคมสงเคราะห์
๖. แผนงานเคหะและชุมชน
๗. แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
๘. แผนงานการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ
๙. แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา
๑๐. แผนงานการเกษตร
๑๑. แผนงานการพาณิชย์
๑๒. แผนงานงบกลาง

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในภาพรวมแล้วยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลนาสะแบง มุ่งพัฒนา ๕ ด้าน ได้แก่ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาด้านการเกษตร และการพัฒนาคุณภาพชีวิต การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย การพัฒนาด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และกีฬา การพัฒนาการบริหารจัดการ และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น การพัฒนาด้านระบบการบริหารจัดการที่ดี

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
๑. มีคำสั่งแบ่งโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลนาสะแบงชัดเจน คลอบคลุมอำนาจหน้าที่ตามภารกิจ และสามารถเปลี่ยนแปลงปรับปรุงได้ตามภารกิจที่ได้รับเพิ่มขึ้นหรือถ้อยโอน ๒. มีแผนพัฒนาที่ชัดเจน และมีการบูรณาการจัดทำแผน การทำงาน ร่วมกับหน่วยงานหรือส่วนราชการอื่น ๓. มีคำสั่งแบ่งงานหรือการมอบอำนาจการบริหารงานตามลำดับชั้น ๔. ผู้บริหารท้องถิ่นกำหนดนโยบายได้เองภายใต้กรอบของกฎหมาย ๕. มีข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเป็นของตนเอง ซึ่งเป็นเครื่องมือในการตอบสนองความต้องการของประชาชนในตำบล ๖. สภาพองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถออกข้อบัญญัติได้เอง ภายใต้กรอบกฎหมาย ๗. สามารถจัดกรอบอัตรากำลังได้เองตามภารกิจและกำลังงบประมาณ ๘. ผู้บริหารและฝ่ายนิติบัญญัติมาจากการเลือกตั้ง ๙. ของประชาชนโดยตรงทำให้เข้าใจปัญหา ความเดือดร้อน และความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง ๑๐. มีรายได้จากการจัดเก็บรายได้เป็นของตนเอง ทำให้คล่องตัวในการบริหารงาน ๑๑. มีเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานอย่างเพียงพอและทันสมัย ๑๒. มีขนาดพื้นที่ตำบลขนาดเล็ก ง่ายต่อการบริหารและดูแลอย่างทั่วถึง	๑. บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลยังขาดแคลนไม่เพียงพอต่อการบริหารงาน ๒. ความต้องการ และความหวังของประชาชนมีสูงต่อองค์การบริหารส่วนตำบลในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนแต่องค์การบริหารส่วนตำบลตอบสนองได้น้อย ๓. พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่ามกลางอำเภอจังหวัด ทำให้การประสานงานกับหน่วยงานราชการลำบาก ๔. พื้นที่ตำบลไม่มีรถโดยสารประจำทางสัญจรผ่านทำให้การเดินทางไม่สะดวก ๕. มีระเบียบ/กฎหมายใหม่ๆ จำนวนมากทำให้การปฏิบัติของบุคลากรไม่ทันเหตุการณ์ ๖. บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลมีการโอนย้ายบ่อย และบรรจุใหม่ ทำให้เกิดการทำงานไม่มีความต่อเนื่อง และประสิทธิภาพในการทำงานน้อย ๗. ขาดแคลนน้ำใช้อุปโภค บริโภค และเพื่อการเกษตรในฤดูแล้ง ๘. การเข้ามาอาศัยของแรงงานต่างด้าว ๙. การแพร่ระบาดของยาเสพติด เช่น ยาบ้า ฯลฯ ๑๐. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผน และความไม่เข้าใจสิทธิในการแสดงออกความคิดเห็น ๑๑. ประชาชนยังมีระบบความคิด หรือการประกอบอาชีพแบบเดิมๆ เช่น การปลูกพืชเชิงเดี่ยว ฯลฯ ๑๒. งบประมาณน้อย ทำให้ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนยังครอบคลุมได้ไม่เพียงพอ

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
๑๓. เป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด และสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็ว ๑๔. สภาพของพื้นดิน มีคุณภาพค่อนข้างสมบูรณ์ เหมาะกับการปลูกพืชได้ทุกชนิด ๑๕. มีกลุ่มองค์กรภาคประชาชนที่เข้มแข็ง และมีการทำงานในระบบของเครือข่าย	

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
๑. มีแนวโน้มได้รับการถ่ายโอนภารกิจเพิ่มมากขึ้นตามแผนกฎหมายกระจายอำนาจ ๒. แนวโน้มของรายได้ที่ได้รับจัดสรรมากขึ้นตามลำดับแผนกระจายอำนาจ และการจัดเก็บรายได้เองขององค์การบริหารส่วนตำบล ๓. กฎหมายกระจายอำนาจ เอื้อต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ๔. ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีทำให้ความสะดวกคล่องตัว และมีประสิทธิภาพในการทำงานมากขึ้น ๕. ประชาชนมีความสมัครสมานสามัคคีกันดี มีความขัดแย้งความคิดเห็นทางการเมืองน้อย ๖. มีวัด และศาสนสถาน ซึ่งสามารถพัฒนาเสริมสร้างความพร้อมให้เป็นแหล่งพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน และประชาชนในตำบล ๗. มีสถานศึกษาอยู่ในพื้นที่ตั้งแต่เด็กก่อนวัยเรียนถึงมัธยมตอนต้น และมีศูนย์การเรียนรู้นอกระบบ ซึ่งมีความพร้อม มีศักยภาพในการจัดการศึกษาอย่างทั่วถึง ๘. มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพชุมชนครอบคลุมทั้งพื้นที่อย่างเพียงพอ รวมถึงการให้บริการฟรีในเรื่องรับส่งผู้ป่วยฉุกเฉิน หรือตามแพทย์นัด	๑. อำนาจหน้าที่ตามแผนกระจายอำนาจ บางภารกิจยังไม่มี ความชัดเจน ๒. การให้ความอิสระองค์การบริหารส่วนตำบล จากส่วนกลางยังไม่เต็มที่ ยังต้องอยู่ภายใต้การกำกับควบคุมดูแลจากส่วนภูมิภาค ๓. การจัดสรรงบประมาณจากรัฐยังไม่เพียงพอ กับการกิจที่ถ่ายโอนให้กับท้องถิ่น ๔. การเข้ามาของแรงงานต่างด้าว นำมาซึ่งปัญหาของโรคระบาด เช่น ไข้เลือดออก ไข้หวัดนก ไข้มาลาเรีย เนื่องจากเจ้าของธุรกิจไม่มีระบบควบคุมที่ดีพอ ๕. น้ำมันมีราคาแพงอย่างต่อเนื่อง ๖. ผลผลิตทางการเกษตรส่วนใหญ่มีราคาตกต่ำ ๗. การอพยพแรงงานของคนในพื้นที่ เนื่องจากแหล่งงานรองรับไม่เพียงพอ ๘. ประชาชนไม่ให้ความสำคัญในการศึกษาของบุตร-หลาน ให้ได้รับการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๓.๒.๑) การเปลี่ยนแปลงในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบล

- รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะส่งผลกระทบต่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างไร
- แนวโน้มการยกฐานะจาก อบต. เป็นเทศบาลทั่วประเทศ
- แนวโน้มการควมรวมองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ในตำบลเดียวกันให้มีองค์กรเดียว
- การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการจัดสรรเงินงบประมาณให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๒.๒) การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาคที่จะส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบล

AEC หรือ Asean Economics Community คือการรวมตัวของชาติในอาเซียน ๑๐ ประเทศ โดยมี ไทย พม่า ลาว เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา บรูไน เพื่อที่จะให้มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน จะมีรูปแบบคล้ายๆ กลุ่ม Euro Zone นั้นเอง จะทำให้มีผลประโยชน์ อำนาจต่อรองต่างๆ กับคู่ค้าได้มากขึ้น และการนำเข้า ส่งออกของชาติในอาเซียนก็จะเสรี ยกเว้นสินค้าบางชนิดที่แต่ละประเทศอาจจะขอไว้ไม่ลดภาษีนำเข้า (เรียกว่าสินค้าอ่อนไหว)

Asean จะรวมตัวเป็น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและมีผลเป็นรูปธรรม ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ณ วันนั้นจะทำให้ภูมิภาคนี้เปลี่ยนไปอย่างมาก โดย AEC Blueprint (แบบพิมพ์เขียว) หรือแนวทางที่จะให้ AEC เป็นไปคือ

๑. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน
๒. การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง
๓. การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน
๔. การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

จากการที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาสะแบงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ไว้จำนวน ๘ ยุทธศาสตร์ ดังนั้น จึงวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค หรือ การเข้าสู่ AEC ที่จะส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบลนาสะแบง ในยุทธศาสตร์ต่างๆ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนตำบลนาสะแบง ต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการหลั่งไหลเข้ามาของประชากรประเทศเพื่อนบ้านไม่ว่าจะเข้ามาในฐานะนักท่องเที่ยว คนทำงาน หรือการอื่นใด การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ เช่น ถนน ป้ายจราจรที่มีภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศที่จำเป็น เป็นต้น

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต

ปัญหาสังคมจะรุนแรงถ้าไม่ได้รับการวางแผนที่ดี เนื่องจากจะมีชนจำนวนมากมากขึ้น ปัญหาการแบ่งชนชั้น ถ้าคนไทยทำงานกับคนต่างชาติที่ด้อยกว่า อาจมีการแบ่งชนชั้นกันได้ จะมีชนชนชั้นเกิดขึ้น และอาจมี พม่าทาว์น ลาวทาว์น กัมพูชาทาว์น ปัญหาอาชญากรรมจะรุนแรง สถิติการก่ออาชญากรรมจะเพิ่มขึ้นอย่างมากจากชนชั้นที่มีปัญหา คนจะทำผิดกฎหมายมากขึ้นเนื่องจากไม่รู้กฎหมาย

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคมและความสงบเรียบร้อย

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนตำบลนาสะแบงต้องให้ความสำคัญกับการจัดระเบียบชุมชนสังคมและความสงบเรียบร้อยมากขึ้น เนื่องจากกฎหมายและวัฒนธรรมของแต่ละชนชาติอาจมีความแตกต่างกัน ดังนั้น อาจมีการฝ่าฝืนกฎหมายจากชาวต่างประเทศในไทยมากขึ้นทั้งโดยตั้งใจและความไม่รู้กฎหมาย อีกทั้งอาจเกิดปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด เพิ่มขึ้นจากการหลั่งไหลของแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในไทยมากขึ้น

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว

องค์การบริหารส่วนตำบลนาสะแบงต้องเร่งบูรณาการร่วมกับแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ รวมทั้งบูรณาการการทำงานกับโรงแรม รีสอร์ท ที่พักในพื้นที่ เพื่อพัฒนาไปสู่ความยั่งยืนของแหล่งท่องเที่ยวดังกล่าว

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การบุกรุกพื้นที่ป่าอาจมีมากขึ้น ด้วยสาเหตุทั้งที่เกิดจากคนไทยและชาวต่างชาติ สาเหตุที่เกิดจากคนไทยคือการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรทำให้ที่ทำกินไม่เพียงพอต่อความต้องการ หรือการขายที่ดินให้นายทุนต่างชาติแล้วไม่มีที่ทำกินจึงต้องไปเปิดป่าใหม่ ส่วนสาเหตุจากชาวต่างชาติ อาจมีนายทุนเข้ามาทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การตัดไม้เพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ การเข้าสัมปทานเหมืองแร่หรือทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญอื่นๆ มลพิษจากข้อเสียข้ามแดน เช่น อาจมีขยะข้ามแดน

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม

การศึกษา

ภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาที่คนไทยมีความเชี่ยวชาญในการสื่อสารน้อยกว่าประเทศอื่นๆ ในอาเซียน ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลนาสะแบง จึงได้เริ่มต้นสนับสนุน ส่งเสริมการนำครูชาวต่างชาติจากมูลนิธิกระจกเงาเข้ามาสอนภาษาอังกฤษโดยการให้อยู่กินกับชาวบ้าน โรงเรียนในพื้นที่ เพื่อนำร่องไปสู่โครงการอื่นๆ ในการเร่งรัดพัฒนาให้ประชาชนในพื้นที่มีทักษะในการสนทนาภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น

ศาสนา

อาจเกิดความขัดแย้งในการเผยแพร่ศาสนาของชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในไทยมากขึ้น เช่น อาจมีการเผยแพร่ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม อาจมีการกระทบกระทั่งกันระหว่างผู้นับถือศาสนาที่แตกต่างกัน เช่น ชาวคริสเตียนมาท่องเที่ยวในวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวและมีการหลอกลวงรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เป็นต้น

วัฒนธรรม

ประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN SOCIO-CULTURAL COMMUNITY) มีแผนปฏิบัติการด้านสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนระบุในแผนปฏิบัติการเวียงจันทน์ที่สำคัญ คือ การพัฒนามนุษย์และการสร้างอัตลักษณ์อาเซียน ต้องสร้างความตระหนักรู้ถึงความแตกต่างในมรดกทางวัฒนธรรม เช่น มุสลิมมีอาหารที่เป็นข้อห้าม ตามธรรมเนียมบรูไนไม่มีการจับมือกับเพศตรงข้าม การใช้มือซ้ายในการส่งของหรือนามบัตรให้แก่ชาวมุสลิมถือเป็นสิ่งไม่สุภาพ เป็นต้น

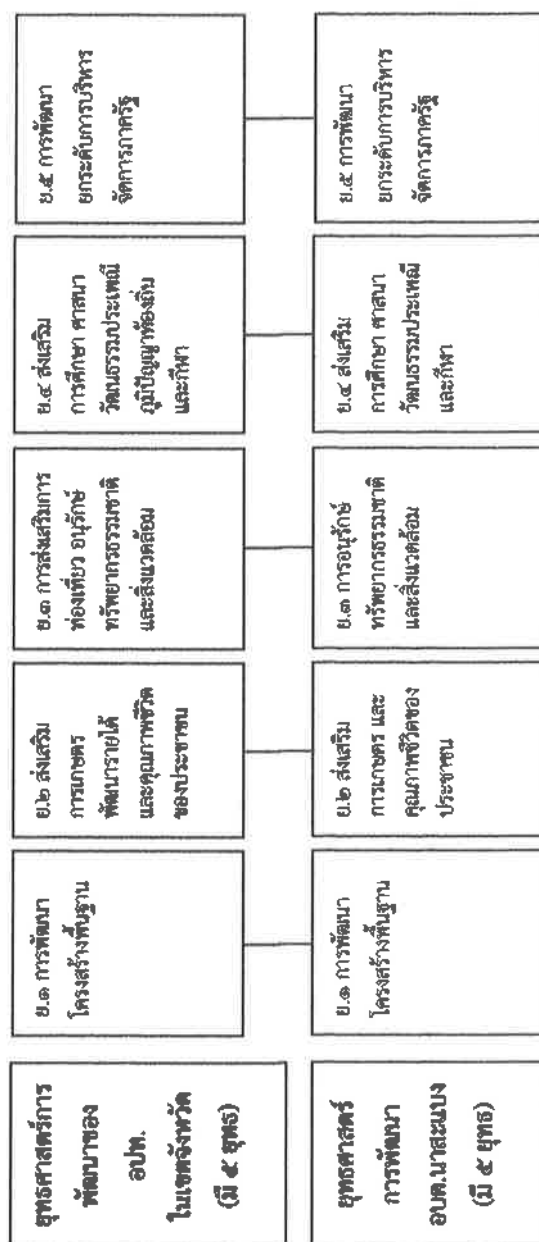
๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข

ปัญหาด้านสาธารณสุขที่สำคัญคงหนีไม่พ้น โรคติดต่อที่สำคัญ ไม่ว่าจะเป็น โรคเอดส์ ไข้เลือดออก SARS ไข้หวัดนกและโรคอื่นๆ ที่มีผลมาจากการเคลื่อนย้ายแรงงานเข้ามาในไทย การค้ามนุษย์และการท่องเที่ยว มีความเสี่ยงต่อการปนเปื้อน การแพร่ระบาดของโรคศัตรูพืชและโรคระบาดสัตว์

๘. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร

ด้านการเมืองในระดับชาติอาจยังมีความขัดแย้งด้านการเมืองระหว่างรัฐสมาชิกด้วยตนเอง รวมทั้งปัญหาการก่อการร้ายที่เป็นผลมาจากการเมือง ซึ่งประเทศใดประเทศหนึ่งไม่สามารถแก้ไขได้โดยลำพัง

การบริหารภาครัฐต้องเร่งรัดพัฒนาให้ตอบสนองการให้บริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้บริการในด้านการอนุญาต อนุมัติ ต่างๆ ซึ่งต้องมีคู่มือภาษาอังกฤษ จิน เป็นต้น เพื่อสื่อสารกับชาวต่างชาติที่ต้องการทำนิติกรรมต่างๆซึ่งเกี่ยวกับรัฐ เช่น การเสียภาษีบำรุงท้องที่ การเสียภาษีป้าย เป็นต้น อีกทั้งเจ้าหน้าที่ภาครัฐจำเป็นต้องพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษให้อยู่ในระดับที่สื่อสารกับผู้ให้บริการที่เป็นชาวต่างชาติ

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	การเศรษฐกิจ	แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	กองช่าง	อบต.นาสะแบง
๒	การส่งเสริมการเกษตร และคุณภาพชีวิตของประชาชน	บริการชุมชนและสังคม	แผนงานการศึกษา แผนงานสาธารณสุข แผนงานสังคมสงเคราะห์ แผนงานเกษตรและชุมชน แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ แผนงานการรักษาความสงบภายใน แผนงานการพาณิชย์	สำนักปลัด กองคลัง กองช่าง กองการศึกษา กองสวัสดิการสังคม หน่วยงานที่รับเงินอุดหนุน	อบต.นาสะแบง
๓	การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	การเศรษฐกิจ	แผนงานการเกษตร	สำนักปลัด	อบต.นาสะแบง
๔	การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีและกีฬา	บริการชุมชนและสังคม	แผนงานการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	กองการศึกษา	อบต.นาสะแบง
๕	การพัฒนายกระดับการบริหารจัดการภาครัฐ	บริหารทั่วไป	แผนงานบริหารงานทั่วไป แผนงานงบกลาง	สำนักปลัด กองคลัง กองช่าง	อบต.นาสะแบง
รวม	๕ ยุทธศาสตร์	๔ ด้าน	๑๒ แผนงาน	๕ สำนัก/กอง	

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

แบบ ผ.๐๑

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เพิ่มเติมครั้งที่ ๒/๒๕๖๗
องค์การบริหารส่วนตำบลสะแบง

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน												
๑.๑ แผนงานอุตสาหกรรม	-	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
๑.๒ แผนงานเกษตรและชุมชน	-	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
รวม	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
๒. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมภาษาและวัฒนธรรม และคุณภาพชีวิตของประชาชน												
๒.๑ แผนงานรักษาสันติภาพภายใน	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
๒.๒ แผนงานสาธารณสุข	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
๒.๓ แผนงานสิ่งแวดล้อมและทรัพยากร	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
๒.๔ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
๒.๕ แผนงานเกษตรและชุมชน	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
๒.๖ แผนงานการพาณิชย์	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
รวม	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เริ่มต้นครั้งที่ ๒/๒๕๖๗
องค์การบริหารส่วนตำบลมะละแหม่ง

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ พัฒนาและยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐ
ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท. ในเขตจังหวัด ที่ ๕ การพัฒนาระดับการบริหารจัดการภาครัฐ
ยุทธศาสตร์ การพัฒนาระดับการบริหารจัดการภาครัฐ
แผนงาน บริหารงานทั่วไป

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการปรับปรุงแผนที่ภาษี และทะเบียนทรัพย์สิน	เพื่อให้สามารถลดเก็บภาษีได้อย่างมีประสิทธิภาพ	หมู่ที่ ๑-๔	-	-	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	จำนวนองค์กรที่ได้รับการพัฒนาเพิ่มมากขึ้น	เพิ่มรายได้จากการจัดเก็บภาษีที่มีประสิทธิภาพ	กองคลัง
๒	โครงการส่งเสริมสุขภาพจิตให้กับประชาชนด้วยการพึ่งธรรมชาติ	เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพจิตที่ดี โดยใช้หลักธรรมคำสอนทางด้านพุทธศาสนา	ประชาชนในเขตตำบลมะละแหม่ง	-	-	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ร้อยละของประชาชนที่มีสุขภาพจิตดี	ประชาชนมีสุขภาพจิตดี โดยใช้หลักธรรมคำสอนทางด้านศาสนา	สำนักปลัด
รวม	๒ โครงการ	-	-	-	-	๒๓๐,๐๐๐	๒๓๐,๐๐๐	๒๓๐,๐๐๐	-	-	-

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ครั้งที่ ๒/๒๕๖๗

องค์การบริหารส่วนตำบลแสนแสบ

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท. ในเขตจังหวัด ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แผนงาน อุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก รหัสทางหลวงท้องถิ่น บก.ถ. ๓๓-๐๐๖	เพื่ออำนวยความสะดวกในการสัญจรไปมาของประชาชน	ภายในเขตพื้นที่ หมู่ที่ ๓ ตำบลแสนแสบ กว้าง ๔.๐๐ เมตร ยาว ๑,๕๑๕.๐๐ เมตร	-	-	-	๔,๖๐๐,๐๐๐ (บาท)	๔,๖๐๐,๐๐๐ (บาท)	จำนวนที่เพิ่มขึ้น	ประชาชนเดินทางสะดวกสบายและลดต้นทุนค่าใช้จ่ายและให้เป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์	กองช่าง
๒	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก รหัสทางหลวงท้องถิ่น บก.ถ. ๓๓-๐๑๓	เพื่ออำนวยความสะดวกในการสัญจรไปมาของประชาชน	ภายในเขตพื้นที่ หมู่ที่ ๓ ตำบลแสนแสบ กว้าง ๔.๐๐ เมตร ยาว ๒,๑๑๐.๐๐ เมตร	-	-	-	๕,๑๐๐,๐๐๐ (บาท)	๕,๑๐๐,๐๐๐ (บาท)	จำนวนที่เพิ่มขึ้น	ประชาชนเดินทางสะดวกสบายและลดต้นทุนค่าใช้จ่ายและให้เป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์	กองช่าง
๓	โครงการปรับปรุงถนนลูกรังให้เป็นถนนแอสฟัลติกคอนกรีต รหัสสายทางหลวงท้องถิ่น บก.ถ. ๓๓-๕๑	เพื่ออำนวยความสะดวกในการสัญจรไปมาของประชาชน	ภายในเขตพื้นที่ หมู่ที่ ๔ ตำบลแสนแสบ กว้าง ๖.๐๐ เมตร ยาว ๓,๕๔๐.๐๐ เมตร	-	-	-	๖,๑๐๐,๐๐๐ (บาท)	๖,๑๐๐,๐๐๐ (บาท)	จำนวนที่เพิ่มขึ้น	ประชาชนเดินทางสะดวกสบายและลดต้นทุนค่าใช้จ่ายและให้เป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๔	โครงการปรับปรุงถนนลูกรังให้เป็นถนนแอสฟัลติกคอนกรีต หมู่ที่ ๘ คอมมูนิตี หมู่ที่ ๘	เพื่ออำนวยความสะดวกในการสัญจรไปมาของประชาชน	ภายในเขตพื้นที่ หมู่ที่ ๘ ตำบลสะเมิงกว้าง ๖.๐๐ เมตร ยาว ๒,๕๐๐.๐๐ เมตร	-	-	-	-	๓,๕๐๐,๐๐๐	จำนวนที่เพิ่มขึ้น	ประชาชนเดินทางสะดวกสบายและลดต้นทุนค่าใช้จ่ายและให้เป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์	กองช่าง
๕	โครงการปรับปรุงถนนลูกรังให้เป็นถนนแอสฟัลติกคอนกรีต รหัสสายทางหลวงท้องถิ่น บก.ถ.๓๓-๐๗๑๑	เพื่ออำนวยความสะดวกในการสัญจรไปมาของประชาชน	ภายในเขตพื้นที่ หมู่ที่ ๔ ตำบลสะเมิงกว้าง ๖.๐๐ เมตร ยาว ๒,๕๐๐.๐๐ เมตร	-	-	-	-	๔,๐๐๐,๐๐๐	จำนวนที่เพิ่มขึ้น	ประชาชนเดินทางสะดวกสบายและลดต้นทุนค่าใช้จ่ายและให้เป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์	กองช่าง
๖	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ที่ ๘ เส้นทางนาบางไพรจิต	เพื่ออำนวยความสะดวกในการสัญจรไปมาของประชาชน	ภายในเขตพื้นที่ หมู่ที่ ๘ ตำบลสะเมิงกว้าง ๔.๐๐ เมตร ยาว ๑,๐๑๐.๐๐ เมตร	-	-	-	-	๒,๕๐๐,๐๐๐	จำนวนที่เพิ่มขึ้น	ประชาชนเดินทางสะดวกสบายและลดต้นทุนค่าใช้จ่ายและให้เป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์	กองช่าง
๗	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หนองบัวเงิน ขอย ๑ รหัสสายทางหลวงท้องถิ่น บก.ถ.๓๓-๐๒๗	เพื่ออำนวยความสะดวกในการสัญจรไปมาของประชาชน	ภายในเขตพื้นที่ หมู่ที่ ๖ ตำบลสะเมิงกว้าง ๔.๐๐ เมตร ยาว ๘๔๐.๐๐ เมตร	-	-	-	-	๒,๑๐๐,๐๐๐	จำนวนที่เพิ่มขึ้น	ประชาชนเดินทางสะดวกสบายและลดต้นทุนค่าใช้จ่ายและให้เป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์	กองช่าง
รวม	๗ โครงการ	-	-	-	-	-	-	๒๔,๑๐๐,๐๐๐	-	-	-

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เป็นเดิมครั้งที่ ๒/๒๕๖๗

องค์การบริหารส่วนตำบลสะเมิง

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ ส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยวและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพลังงานอย่างยั่งยืน
- ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัด ที่ ๔ การส่งเสริมการศึกษา เทคโนโลยีสารสนเทศ สาธารณสุข ตลอดจนอนุรักษ์รักษาศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาของท้องถิ่น
- ยุทธศาสตร์ การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมประเพณีและกีฬา

แผนงาน การศาสนา วัฒนธรรมและันทนาการ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ						ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)				
๑	โครงการส่งตัวแทนกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน	เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ความรู้รักสามัคคีในหมู่คณะ	เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาทั้งหมด ๗ คน	-	-	-	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จำนวนงบประมาณในการสนับสนุนเพิ่มมากขึ้น	ประชาชนรู้จักสามัคคีสุขภาพแข็งแรง	กองการศึกษา
๒	โครงการก่อสร้างสนามฟุตบอลหญ้าเทียม ๗ คนองค์การบริหารส่วนตำบลนาสะแบง	เพื่อให้เด็กและประชาชนมีสถานที่ออกกำลังกาย	สนามฟุตบอลหญ้าเทียม ๗ คน	-	-	-	-	-	-	เด็กเยาวชนและประชาชนมีสถานที่ออกกำลังกาย	เด็กและประชาชน มีสถานที่ออกกำลังกาย	กองการศึกษา
รวม	๒ โครงการ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

บัญชีครุภัณฑ์ วัสดุ
สำหรับที่ไม่ได้ดำเนินการจัดทำเป็นโครงการพัฒนาท้องถิ่น
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เพิ่มเติมครั้งที่ ๒/๒๕๖๗
องค์การบริหารส่วนตำบลนาสะแบง
ประเภทครุภัณฑ์

๑. ประเภทครุภัณฑ์ยานพาหนะและขนส่ง

๑.๑ กลยุทธ์การส่งเสริมการเกษตร และคุณภาพชีวิตของประชาชน

(๑) แผนงานการรักษาความสงบภายใน

ที่	ครุภัณฑ์	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณ					ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
			๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)		
๑	การบริหารจัดการ สาธารณะด้าน โครงสร้างพื้นฐาน	รถบรรทุกน้ำ	-	-	-	๒,๕๖๓,๐๐๐	๒,๕๖๓,๐๐๐	มีรถบรรทุกน้ำ บริการประชาชน ได้ทันทั่วพื้นที่	สำนักปลัด
๒	การบริหารจัดการ สาธารณะด้าน โครงสร้างพื้นฐาน	รถบรรทุกติดตั้งเครน	-	-	-	๒,๓๐๐,๐๐๐	๒,๓๐๐,๐๐๐	มีรถบรรทุก ติดตั้งเครน บริการประชาชน ได้ทันทั่วพื้นที่	สำนักปลัด
๓	การบริหารจัดการ สาธารณะด้าน โครงสร้างพื้นฐาน	รถดับเพลิง	-	-	-	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐	มีดับเพลิง บริการประชาชน ได้ทันทั่วพื้นที่	สำนักปลัด
รวม			-	-	-	๗,๓๖๓,๐๐๐	๗,๓๖๓,๐๐๐		

(๒) แผนงานสาธารณสุข

ที่	ครุภัณฑ์	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณ					ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
			๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)		
๑	รถพยาบาล ฉุกเฉิน (รถ กระบะ)	รถพยาบาลฉุกเฉิน (รถ กระบะ) ปริมาตร กระบอกสูบไม่ต่ำกว่า ๒,๕๐๐ ซีซี	-	-	๑,๓๐๒,๐๐๐	๑,๓๐๒,๐๐๐	๑,๓๐๒,๐๐๐	มีรถพยาบาล ฉุกเฉิน รับส่ง ประชาชนได้ ทันทั่วพื้นที่	สำนักปลัด
รวม			-	-	๑,๓๐๒,๐๐๐	๑,๓๐๒,๐๐๐	๑,๓๐๒,๐๐๐		

(๓) แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	ครุภัณฑ์	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณ					ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
			๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)		
๑	การจัดบริการ สาธารณะด้าน โครงสร้างพื้นฐาน	รถกระเช้า	-	-	-	๒,๗๐๐,๐๐๐	๒,๗๐๐,๐๐๐	ประชาชน ได้รับการบริการที่ สะดวก รวดเร็ว	กองช่าง
รวม			-	-	-	๒,๗๐๐,๐๐๐	๒,๗๐๐,๐๐๐		

(๔) แผนงานอุตสาหกรรม

ที่	ครุภัณฑ์	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณ					ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
			๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)		
๑	รถยนต์ส่วนบุคคล	รถบรรทุก (ดีเซล) ขนาด ๓ ตัน ขับเคลื่อน ๒ ล้อ แบบดับเบิลแคว้น	-	-	-	๘๕๐,๐๐๐	๘๕๐,๐๐๐	ประชาชน ได้รับการบริการที่ สะดวก รวดเร็ว	กองช่าง
รวม			-	-	-	๘๕๐,๐๐๐	๘๕๐,๐๐๐		

ส่วนที่ ๔

การติดตามและประเมินผล

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๙) (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๑) เป็นแบบที่กำหนดให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการให้คะแนน ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย มีรายละเอียด ดังนี้

๑. แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย

๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒๐ คะแนน

๑.๒ การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ ๑๕ คะแนน

๑.๓ ยุทธศาสตร์ ๖๕ คะแนน ประกอบด้วย

(๑) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๑๐ คะแนน

(๒) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ๑๐ คะแนน

(๓) ยุทธศาสตร์จังหวัด ๑๐ คะแนน

(๔) วิสัยทัศน์ ๕ คะแนน

(๕) กลยุทธ์ ๕ คะแนน

(๖) เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์ ๕ คะแนน

(๗) จุดยืนทางยุทธศาสตร์ ๕ คะแนน

(๘) แผนงาน ๕ คะแนน

(๙) ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ๕ คะแนน

(๑๐) ผลผลิต/โครงการ ๕ คะแนน

คะแนนรวม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน)

๒. แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย

๒.๑ การสรุปสถานการณ์การพัฒนา ๑๐ คะแนน

๒.๒ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ ๑๐ คะแนน

๒.๓ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ ๑๐ คะแนน

๒.๔ ยุทธศาสตร์และแผนงาน ๑๐ คะแนน

๒.๕ โครงการพัฒนา ๖๐ คะแนน ประกอบด้วย

(๑) ความชัดเจนของชื่อโครงการ ๕ คะแนน

(๒) กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ ๕ คะแนน

(๓) เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง

๕ คะแนน

(๔) โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ๕ คะแนน

(๕) เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ๕ คะแนน

(๖) โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐ ๕ คะแนน

(๗) โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด ๕ คะแนน

(๘) โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักปรัชญา ๕ คะแนน

(๙) งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) ๕ คะแนน

(๑๐) มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ ๕ คะแนน

(๑๑) มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ ๕ คะแนน

(๑๒) ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ๕ คะแนน

คะแนนรวม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน)

๓. แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประเด็นการพิจารณา

๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒๐

๒. การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ ๑๕

๓. ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๖๕

๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (๑๐)

๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด (๑๐)

๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด (๑๐)

๓.๔ วิสัยทัศน์ (๕)

๓.๕ กลยุทธ์ (๕)

๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์ (๕)

๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (๕)

๓.๘ แผนงาน (๕)

๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม (๕)

๓.๑๐ ผลผลิต/โครงการ (๕) รวมคะแนน ๑๐๐

๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ

องค์การบริหารส่วนตำบลนาสะแบงใช้การติดตามและประเมินผลโครงการ โดยใช้ตัวแบบวัดผลในเชิงปริมาณและคุณภาพ ตามที่จะกล่าวต่อไปในหัวข้อที่ ๓.๑ และมีหลักการประเมินผลโครงการที่สำคัญ คือ การติดตามและประเมินผลโครงการว่าบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในโครงการทุกประการหรือไม่อย่างไร

๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

๓.๑ การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

โดยใช้แบบสำหรับติดตามและประเมินผลเชิงปริมาณและคุณภาพ

(๑) แบบตัวบ่งชี้การปฏิบัติงาน (Performance Indicators)

(๒) แบบบัตรคะแนน (Scorecard Model) หรือ Scorecard Model ของ Kaplan & Norton

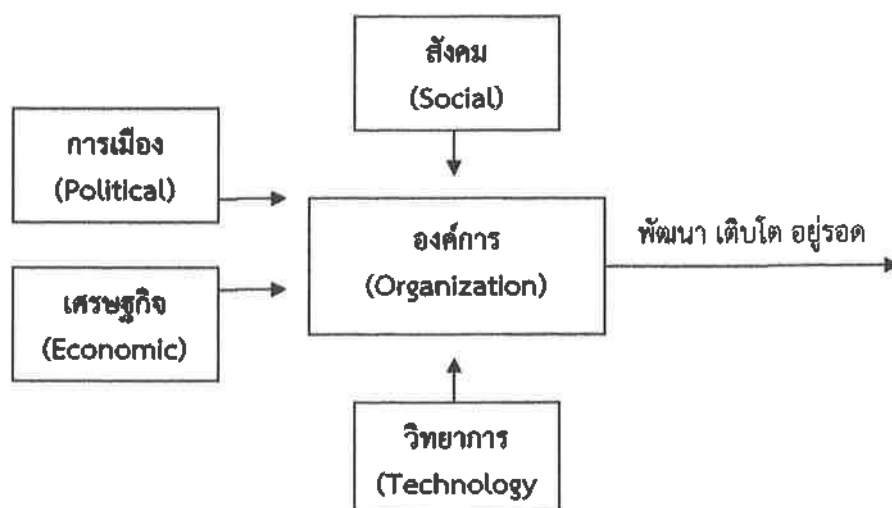
- (๓) แบบมุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ (Result Framework Model (RF))
 (๔) แบบเชิงเหตุผล (Logical Model)
 (๕) แบบวัดกระบวนการปฏิบัติงาน (Process Performance Measurement System (PPMS))
 (๖) แบบการประเมินโดยใช้วิธีการแก้ปัญหาหรือเรียนรู้จากปัญหาที่เกิดขึ้น หรือ Problem-Solving Method
 (๗) แบบการประเมินแบบมีส่วนร่วม (Participatory Method)
 (๘) แบบการประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation)
 (๙) แบบการประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment Model)
 (๑๐) แบบประเมินตนเอง (Self-Assessment Model)
 (๑๑) แบบอื่นๆ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดขึ้น ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้กรอบข้อ (๑) – (๑๐) หรือเป็นแบบผสมก็ได้
 เชิงปริมาณ (Quantity) เชิงคุณภาพ (Quality) ผลที่ได้จริงๆคืออะไร ค่าใช้จ่าย (Cost) เวลา (Time) เป็นไปตามที่กำหนดไว้หรือไม่
 ประชาชนได้ประโยชน์อย่างไรหรือราชการได้ประโยชน์อย่างไร
 วัดผลนั้นได้หรือไม่ หรือวัดได้เท่าไร (Key Performance Indicator : KPIs)
 ผลกระทบ (Impact)

๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่อนาคต (เช่น จะทำ สนับสนุน ส่งเสริม ป้องกัน อย่างไร เป็นต้น)

ในทฤษฎีทางวิชาการการจัดการ ซึ่งว่า องค์กรต่างๆไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือองค์กรภาคเอกชนจะพัฒนา เติบโตและอยู่รอดได้ต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอก ๔ ประการ (PEST) ตลอดเวลา ซึ่งประกอบไปด้วย

๑. สิ่งแวดล้อมด้านการเมือง (Political Environment)
๒. สิ่งแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ (Economic Environment)
๓. สิ่งแวดล้อมด้านสังคม (Social Environment) และ
๔. สิ่งแวดล้อมด้านวิทยาการใหม่ๆ (Technology)

จากแผนภาพ องค์การบริหารส่วนตำบล มีฐานะเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องมีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมต่างๆ ๔ ประการดังที่กล่าวมาแล้ว เพื่อให้องค์กรพัฒนา เติบโตและอยู่รอดต่อไปได้ วิสัยทัศน์ในการปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องวิเคราะห์ตามสิ่งแวดล้อมที่จะเปลี่ยนแปลงไปทั้ง ๔ ประการ ดังนี้

๑) การปรับตัวให้เข้ากับการเมือง (Political Environment) ที่เปลี่ยนแปลง

หากกล่าวถึงการปกครองของไทยในปัจจุบัน อาจแบ่งระดับการเมืองออกได้เป็น ๒ ระดับ ได้แก่ การเมืองระดับชาติ และการเมืองระดับท้องถิ่น การเมืองระดับชาติ ได้แก่ การเมืองระดับรัฐบาล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ในส่วนของการเมืองระดับท้องถิ่นนั้นยังสามารถแบ่งแยกย่อยออกได้เป็นหลายประเภท เช่น การเมืองของ อบจ. เทศบาล หรือ อบต. หรือแม้กระทั่งการเมืองในระดับหมู่บ้านที่จะต้องมีการเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านโดยราษฎรในหมู่บ้านนั้นๆ เป็นต้น

ในสภาพข้อเท็จจริงปัจจุบันและผลงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องต่างชี้ว่าการเมืองในระดับชาติ ยังมีอิทธิพลต่อการเมืองในระดับท้องถิ่นอยู่หลายประการ เช่น การเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นต้องอาศัยภาพลักษณ์ของพรรคการเมืองระดับชาติเพื่อช่วยในการหาเสียง การให้เงินอุดหนุนเฉพาะกิจจากส่วนกลางมายังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเลือกให้เฉพาะท้องถิ่นที่เป็นพรรคพวกเดียวกันกับราชการส่วนกลาง เป็นต้น

ในอนาคต อำนาจหน้าที่และบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นและข้าราชการท้องถิ่นจะเป็นอย่างไรนั้น ส่วนหนึ่งก็ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมทางการเมืองโดยเฉพาะอย่างยิ่งอิทธิพลจากการเมืองระดับชาติซึ่งถ่ายทอดออกมาเป็นนโยบายของรัฐที่มีต่อ อบต. ซึ่งมักสลับเปลี่ยนกันเป็น ๒ กรณี กล่าวคือ การรวมอำนาจการปกครอง (Centralization) หรือ การกระจายอำนาจการปกครอง (Decentralization) ดังนั้น ผู้ที่จะปฏิบัติงานใน อบต. จึงจำเป็นที่จะต้องทราบความเคลื่อนไหวของนโยบายรัฐอยู่ตลอดเวลา เพื่อบริหารจัดการ อบต. ให้เข้ากับสถานการณ์ดังกล่าวที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

ในส่วนของปัจจัยการเมืองระดับท้องถิ่นด้วยตนเองนั้น ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะต้องเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง ซึ่งโดยหลักการแล้วการตัดสินใจกำหนดนโยบายควรเป็นหน้าที่ของฝ่ายการเมืองท้องถิ่น ทุกฝ่ายควรต้องรู้ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงของการเมืองท้องถิ่นในทุกระดับทั้งระดับ อบจ. เทศบาล อบต. และระดับหมู่บ้าน เพราะการเมืองท้องถิ่นเหล่านี้มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันและจะต้องมีผลกระทบต่อกันไม่ทางตรงก็ทางอ้อม ข้าราชการท้องถิ่นควรพยายามปรับข้อเท็จจริงในท้องถิ่นให้เข้ากับระเบียบกฎหมายของรัฐ ซึ่งในบางครั้งระเบียบกฎหมายอาจไม่เหมาะสมกับสภาพปัญหาและความต้องการของคนในท้องถิ่นก็ต้องเป็นหน้าที่ของข้าราชการท้องถิ่น ที่จะประยุกต์ใช้กฎหมาย ให้สามารถใช้ได้จริงตามสภาพและบริบทแวดล้อมของท้องถิ่นนั้นๆ จึงจะได้ชื่อว่าเป็นนักบริหารการเปลี่ยนแปลง (Change Agent) อย่างแท้จริง

๒) การปรับตัวเข้ากับเศรษฐกิจ (Economic Environment) ที่เปลี่ยนแปลง

เมื่อสภาพเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศไม่ดี ทำให้ประชาชนยากจนเพิ่มขึ้นเป็นสาเหตุของปัญหาอื่นๆ ที่กระทบต่อ อบต. ตามมา ไม่ว่าจะเป็นปัญหายาเสพติด ปัญหาโสเภณีเด็ก ปัญหาประชาชนเรียกร้องในสิ่งที่สามารถแก้ไขได้เฉพาะหน้ามากกว่าสิ่งที่แก้ไขได้ยากยิ่งยิ่น เช่น ต้องการผ้าห่มกันหนาวฟรี เสื้อกันหนาวฟรี และของฟรีอื่นๆ จาก อบต. เป็นต้น ซึ่งสวนทางกับระเบียบกฎหมายและการตรวจสอบอย่างเข้มข้นของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ที่พยายามจำกัดขอบเขตการตัดสินใจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเรื่องของการแจกของให้แก่ราษฎร

อีกปัญหาหนึ่งประชาชนอาจขาดการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับ อบต. เพราะต้องเอาเวลาไปทำงานหาเงินเพื่อปากท้องของตนเองก่อน หรือบางครั้งอาจมีส่วนร่วมแค่การรับเงินแล้วไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง รวมตลอดถึงปัญหาความยากจนของประชาชนจะสร้างความเข้มแข็งให้กับนโยบายประชานิยมไปโดยปริยายซึ่งอาจส่งผลกระทบในทางลบในระยะยาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการส่งเสริมลักษณะนิสัยการพึ่งพิงรัฐอยู่ตลอดเวลาของประชาชน เป็นต้น

ดังนั้น การสร้างกระบวนทัศน์ (Paradigm) ทางความคิดให้แก่ประชาชนตามหลัก “ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน” และ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ควรเป็นสิ่งสำคัญที่นักบริหารงาน อบท. ควรให้ความสนใจที่จะส่งเสริมและพัฒนาในประเด็นนี้

๓) การปรับตัวเข้ากับสังคม (Social Environment) ที่เปลี่ยนแปลง

ชุมชนแต่ละชุมชนมีสภาพทางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การปฏิบัติงานในแต่ละพื้นที่ก็ต้องเผชิญกับสภาพทางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน เช่น บางพื้นที่อาจเป็นสังคมของคนพุทธ บางพื้นที่อาจเป็นสังคมของคนคริสต์หรืออิสลาม บางพื้นที่เป็นสังคมปทุมภูมิ (ชุมชนชนบท) บางพื้นที่เป็นสังคมทุติยภูมิ (ชุมชนในเมือง) บางพื้นที่ประชาชนให้ความร่วมมือกับกิจกรรมของ อบท. เป็นอย่างดี บางพื้นที่ประชาชนขาดความร่วมมือ บางพื้นที่อาจเป็นสังคมที่ประกอบด้วยชนเผ่าต่างๆ มากมาย เป็นต้น

สภาพของสังคมไทยมักเป็นสังคมอุปถัมภ์ ผู้บริหารท้องถิ่นอาจมีแนวโน้มที่จะตัดสินใจกำหนดนโยบายไปตอบสนองต่อกลุ่มญาติพี่น้องของตน กลุ่มอื่นที่แพ้การเลือกตั้งเมื่อไม่ได้รับการตอบสนองก็หาทางโจมตี ก่อให้เกิดความขัดแย้งที่รุนแรงขึ้นในสังคมท้องถิ่นมากกว่าในอดีต ดังนั้น บุคลากรใน อบท. จึงจำเป็นต้องเข้าใจผลกระทบที่มาจากสาเหตุการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นที่ส่งผลโดยตรงต่อความสัมพันธ์ในสังคมท้องถิ่นยุคปัจจุบัน ต้องมีความสามารถบริหารงานบนความขัดแย้งในสังคม เพราะคงไม่มีสังคมใดในประเทศไทยที่จะมีคนที่ชอบสิ่งที่เหมือนกันได้หมด การปฏิบัติงานทุกอย่างย่อมมีการเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ต่อต้าน และไม่ต่อต้าน อยู่คู่กับสังคมประชาธิปไตยเสมอ สำคัญเพียงแต่ว่าจะสามารถลดระดับหรือแก้ไขความขัดแย้งที่รุนแรงนั้นได้อย่างไร

๔) การปรับตัวเข้ากับวิทยาการใหม่ๆ (Technology) ที่เปลี่ยนแปลง

ในปัจจุบันกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีนโยบายส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรโดยการฝึกอบรมอยู่เป็นประจำ เช่น การฝึกอบรมการใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมต่างๆ การฝึกอบรมการจัดทำเว็บไซต์องค์กร เป็นต้น ประกอบกับกรมส่งเสริมฯ มีเว็บไซต์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่จำเป็นและเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของ อบท. ที่ปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่ทุกวัน เช่น การเผยแพร่หนังสือสั่งการต่างๆ ผ่านช่องทางการสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น หากพนักงานท้องถิ่นให้ความสำคัญในการอ่านหนังสือสั่งการของกรมส่งเสริมฯ ทางอินเตอร์เน็ตอยู่เป็นประจำ ก็จะนำมาซึ่งการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพและไม่ขัดต่อระเบียบ กฎหมาย หนังสือสั่งการที่เปลี่ยนแปลงไปอยู่ตลอดเวลา

๔.๒ ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา (รวมถึงองค์ประกอบสำคัญของข้อมูลเพื่อนำไปสู่ข้อเสนอแนะ เป็นต้น)

องค์การบริหารส่วนตำบลนาสะแบง มีข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา โดยอิงการคาดการณ์การพัฒนาต่างๆ อยู่ภายใต้สิ่งแวดล้อมภายนอกต่างๆ ดังต่อไปนี้

๑) การเปลี่ยนแปลงในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อ อบท.

- รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างไร
- แนวโน้มการยกฐานะจาก อบต. เป็นเทศบาลทั่วประเทศ
- แนวโน้มการควบรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการจัดสรรเงินงบประมาณให้ อบท.

๒) การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาคที่จะส่งผลกระทบต่อ อบต.

AEC หรือ Asean Economics Community คือการรวมตัวของชาติในอาเซียน ๑๐ ประเทศ โดยมี ไทย พม่า ลาว เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา บรูไน เพื่อที่จะให้มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน จะมีรูปแบบคล้ายๆ กลุ่ม Euro Zone นั้นเอง จะทำให้มีผลประโยชน์ อำนาจต่อรองต่างๆ กับคู่ค้าได้มากขึ้น และการนำเข้า ส่งออกของชาติในอาเซียนก็จะเสรี ยกเว้นสินค้าบางชนิดที่แต่ละประเทศอาจจะขอไว้ไม่ลดภาษีนำเข้า (เรียกว่าสินค้าอ่อนไหว)

Asean จะรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและมีผลเป็นรูปธรรม ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ณ วันนั้นจะทำให้ภูมิภาคนี้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก โดย AEC Blueprint (แบบพิมพ์เขียว) หรือแนวทางที่จะให้ AEC เป็นไปคือ

๑. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน
๒. การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง
๓. การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน
๔. การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

จากการที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาสะแบงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ไว้จำนวน ๘ ยุทธศาสตร์ ดังนั้น จึงวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค หรือ การเข้าสู่ AEC ที่จะส่งผลกระทบต่อ องค์การบริหารส่วนตำบลนาสะแบง ในยุทธศาสตร์ต่างๆ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนตำบลนาสะแบง ต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการหลั่งไหลเข้ามาของประชากรประเทศเพื่อนบ้านไม่ว่าจะเข้ามาในฐานะนักท่องเที่ยว คนทำงาน หรือ การอื่นใด การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ เช่น ถนน ป้ายจราจรที่มีภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศที่จำเป็น เป็นต้น

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต

ปัญหาสังคมจะรุนแรงถ้าไม่ได้รับการวางแผนที่ดี เนื่องจากจะมีขยะจำนวนมากมากขึ้น ปัญหาการแบ่งชนชั้น ถ้าคนไทยทำงานกับคนต่างชาติที่ด้อยกว่า อาจมีการแบ่งชนชั้นกันได้ จะมีชุมชนสลัมเกิดขึ้น และอาจมี พม่าทาว์น ลาวทาว์น กัมพูชาทาว์น ปัญหาอาชญากรรมจะรุนแรง สถิติการก่ออาชญากรรมจะเพิ่มขึ้นอย่างมากจากชนชั้นที่มีปัญหา คนจะทำผิดกฎหมายมากขึ้นเนื่องจากไม่รู้กฎหมาย

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคมและความสงบเรียบร้อย

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนตำบลนาสะแบงต้องให้ความสำคัญกับการจัดระเบียบชุมชนสังคมและความสงบเรียบร้อยมากขึ้น เนื่องจากกฎหมายและวัฒนธรรมของแต่ละชนชาติอาจมีความแตกต่างกัน ดังนั้น อาจมีการฝ่าฝืนกฎหมายจากชาวต่างประเทศในไทยมากขึ้นทั้งโดยตั้งใจและความไม่รู้กฎหมาย อีกทั้ง อาจเกิดปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด เพิ่มขึ้นจากการหลั่งไหลของแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในไทยมากขึ้น

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว

องค์การบริหารส่วนตำบลนาสะแบง ต้องเร่งบูรณาการร่วมกับแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ รวมทั้งร่วมบูรณาการการทำงานกับโรงแรม รีสอร์ท ที่พักในพื้นที่ เพื่อพัฒนาไปสู่ความยั่งยืนของแหล่งท่องเที่ยวดังกล่าว

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การบุกรุกพื้นที่ป่าอาจมีมากขึ้น ด้วยสาเหตุทั้งที่เกิดจากคนไทยและชาวต่างชาติ สาเหตุที่เกิดจากคนไทยคือการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรทำให้ที่ทำกินไม่เพียงพอต่อความต้องการ หรือการขายที่ดินให้นายทุนต่างชาติแล้วไม่มีที่ทำกินจึงต้องไปเปิดป่าใหม่ ส่วนสาเหตุจากชาวต่างชาติ อาจมีนายทุนเข้ามาทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การตัดไม้เพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ การเข้าสัมปทานเหมืองแร่หรือทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญอื่นๆ มลพิษจากข้อเสียข้ามแดน เช่น อาจมีขยะข้ามแดน

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

การศึกษา

ภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาที่คนไทยมีความเชี่ยวชาญในการสื่อสารน้อยกว่าประเทศอื่นๆ ในอาเซียน ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลนาสะแบง จึงได้เริ่มต้นสนับสนุน ส่งเสริมการนำครูชาวต่างชาติจากมูลนิธิกระจกเงาเข้ามาสอนภาษาอังกฤษโดยการให้อยู่กินกับชาวบ้าน โรงเรียนในพื้นที่ เพื่อนำร่องไปสู่โครงการอื่นๆ ในการเร่งรัดพัฒนาให้ประชาชนในพื้นที่มีทักษะในการสนทนาภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น

ศาสนา

อาจเกิดความขัดแย้งในการเผยแพร่ศาสนาของชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในไทยมากขึ้น เช่น อาจมีการเผยแพร่ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม อาจมีการกระทบกระทั่งกันระหว่างผู้นับถือศาสนาที่แตกต่างกัน เช่น ชาวคริสเตียนมาท่องเที่ยวในวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวและมีการลบหลู่อย่างรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เป็นต้น

วัฒนธรรม

ประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN SOCIO-CULTURAL COMMUNITY) มีแผนปฏิบัติการด้านสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนระบุในแผนปฏิบัติการเวียงจันทน์ที่สำคัญ คือ การพัฒนามนุษย์และการสร้างอัตลักษณ์อาเซียน ต้องสร้างความตระหนักรู้ถึงความแตกต่างในมรดกทางวัฒนธรรม เช่น มุสลิมมีอาหารที่เป็นข้อห้าม ตามธรรมเนียมบรูไนไม่มีการจับมือกับเพศตรงข้าม การใช้มือซ้ายในการส่งของหรือนามบัตรให้แก่ชาวมุสลิมถือเป็นสิ่งไม่สุภาพ เป็นต้น

๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข

ปัญหาด้านสาธารณสุขที่สำคัญคงหนีไม่พ้น โรคติดต่อที่สำคัญ ไม่ว่าจะเป็น โรคเอดส์ ไข้เลือดออก SARs ไข้หวัดนกและโรคอื่นๆ ที่มีผลมาจากการเคลื่อนย้ายแรงงานเข้ามาในไทย การค้ามนุษย์และการท่องเที่ยว มีความเสี่ยงต่อการปนเปื้อน การแพร่ระบาดของโรคติดต่อพืชและโรคระบาดสัตว์

๘. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร

ด้านการเมืองในระดับชาติอาจยังมีความขัดแย้งด้านการเมืองระหว่างรัฐสมาชิกด้วยกันเอง รวมทั้งปัญหาการก่อการร้ายที่เป็นผลมาจากการเมือง ซึ่งประเทศใดประเทศหนึ่งไม่สามารถแก้ไขได้โดยลำพัง

การบริหารภาครัฐต้องเร่งรัดพัฒนาให้ตอบสนองการให้บริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้บริการในด้านการอนุญาต อนุมัติ ต่างๆ ซึ่งต้องมีคู่มือภาษาอังกฤษ ขึ้น เป็นต้น เพื่อสื่อสารกับชาวต่างชาติที่ต้องการทำนิติกรรมต่างๆ ซึ่งเกี่ยวกับรัฐ เช่น การเสียภาษีบำรุงท้องที่ การเสียภาษีป้าย เป็นต้น อีกทั้งเจ้าหน้าที่ภาครัฐจำเป็นต้องพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษให้อยู่ในระดับที่สื่อสารกับผู้ใช้บริการที่เป็นชาวต่างชาติ

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลนาสะแบง

เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เพิ่มเติมครั้งที่ ๒/๒๕๖๗

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลนาสะแบง อำเภอศรีวิไล จังหวัดบึงกาฬ ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เพิ่มเติมครั้งที่ ๒/๒๕๖๗ เป็นไปตามขั้นตอนของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙, (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบกับสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาสะแบง ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เพิ่มเติมครั้งที่ ๒/๒๕๖๗ เมื่อการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาสะแบง สมัยวิสามัญประจำปี สมัยที่ ๒/๒๕๖๗ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๗ ทั้งนี้เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม รวมทั้งวางแนวทางเพื่อให้มีการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามโครงการที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น และตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นต่อไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายบุญเพ็ง อ่อนสีหา)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาสะแบง